

ШУМАДИНКА,

ЛИСТЪ ЗА

КНЪЖИВНОСТЪ, ЗАБАВУ И НОВОСТИ.

Учредникъ и издатель Любомиръ П. Ненадовићъ.

ТЕЧ. V. Овај листъ излази у Вторникъ и Четвртакъ на по табака, а у Суботу на табаку. Цѣна му е за три мѣс. 5, а за пола године 10. цванц. За огласе плаћа се одъ врте 5 крајц. за трипутъ. № 126.

СПОМЕНЪ

Николи М Боди.

Преминувшемъ у Александриі 7. Октобра т. г.

У румени пролетѣга ютра,
У мирисомъ испуѣной башти,
Међу цвећемъ различите бое
Кринъ умилно процветао бјаше,
Да на радостъ баштовану буде;
Любка роса са бисерномъ водомъ
Поила га и купала ноћу,
Ветрићъ тихій са крилима лакимъ
Ладіо га јутренјимъ воздухомъ,
А у подне одъ сунчаны зрака
И препеке браніо га жарке.
Дивно цветаць процветао бјаше
Повисоко подигао главу,
Те се дичи са лепотомъ своіомъ. —
Али шта е слава овогъ света
Шта лепота и красота дична?
Ништ' и ништа, за кои часъ трае,
Све е само варајућа сенка! —
Едногъ дана чимъ се роди сунце
Зраке свое крину одма спусти,
Да га своимъ развесели жаромъ;
Ал' кринъ белый оборіо главу,
Па у сунце непогледа више,
Жалостиво лишће земљи пало, —
Прође любкостъ изчезну дивота.
Залудъ сунце свое зраке сипа,
Да га јдна опетъ опорави,
Свенуть цветаць неосећа зраке, —
Што премине неоживи нигда. — —
Ко што цветаць у градини дичной,
Међу цвећемъ процветао бјаше,
Процветао, дивно се извио,
Тако и ты нашъ брате Н и к о л а,
Дивно ти си израстао быо
У наручю мила рода свога,
Дивно цвет'о, ал' прецвет'о брзо;

Ерѣ у златно доба твогъ живота,
Кадъ се срећа смешила на тебе,
Ты отиде подъ земљицу прну,
Све остави на беломе свету! —

Црна смрти; ты страшило грозно,
Зашт' истрже изъ топла наручя
Мило чедо майки, брата браћи,
Сродницима рода любљѣнога,
Друговима друга искренога? —

О Н и к о л а, шта смо дочекали,
Да насъ туга данасъ обузима,
Кой данъ досадъ данъ весела быо!! —
Тужна майко ты опреми сина
У туђину съ топлимъ молитвама,
Да укрепи ослабело здрављь,
Да съ веселимъ лицемъ врати с' майки,
Врати с' майки браћи и родбини;
А смртъ грозна, коя срца нема
Коя добро неуме ценити,
Свима свећу надежде угаси,
Све разстави одъ любимца свога,
Остави га далеко одъ майке
Да вечитый свой борави санаць! — —

Но тако е све на овомъ свету;
Све се рађа само да умире,
Све постае само да нестане,
Прескочити гробъ неможе нико!
Јаданъ човекъ шта е друго овде
Но текъ една прелазећа сенка,
Ков быће за тренутаць трае;
Тљѣно тљѣло мора вратит' земљи,
А духъ животъ свой продужит' далъ
По уредби вечногъ Створителя,
Да за дѣла и награду прими!

Зато друже нека лака земля,
Буде твоме земномъ тљѣномъ телу,
А душа ти, што не знала за зло,
Некъ у рай небесногъ населю,
Прими овај споменъ одъ верногъ ти
Друштва твога за доброту твою! —
У Београду на Св Николая 1856. год.

В р а ч а р а .

(Продужено)

VI.

Почемъ Це зарина опеть къ себидође, првый іой посао буде, да врата отвори, иза кои е Ханри прислушкивао.

Савршено запрепашћенъ рекне младый господинъ врачара:

Веруєте ли вы сами своимъ предсказиваньяма?

Зарь самъ што предсказала?

Зацело. Зарь ништа выше незнате?

Я никадъ незнамъ, чимъ се пробудимъ, шта самъ у сну говорила. Али самъ уверена, да се све догодити мора. Ёсте ли прислушкивали?

Ёсамъ, и све самъ разумео.

Ели было то штогодъ заплетено?

Башь напротивъ, врло просто. Вы сте рекли младомъ деовичету, да за оногъ пође, кои іой се првый покаже после пьвогъ разговора съ матеромъ.

Дакле само о томъ валя иастояти, да вы овай првый виђеный будете.

Дакле я нећу нимало времена губити. Я ћу устопце за пьвомъ поитати. Па што Богъ да.

Да вамъ е срећанъ путь, господине.

А вама и Бурдалу срећанъ останакъ.

Хвала вамъ лепо, ревно атлетъ, кои е у истый ма ушао и два дуката угледао, кое е Ханри на асталъ метнуо быо.

Жилъта и Цицилія међутимъ су у Валжансезъ поитале.

Госпођица одъ Бозе іоштъ се ніе могла одъ чуда повратити.

Найвећа іой е желя была, да матеръ потражи; она е хтела нѣну обуку видити, а у истый ма дознати, съ чимъ се госпоя одъ Бозе у међувремену занимала.

Ёсамъ ли я теби казала? часъ по часъ повтараваше Цецилія у повратку.

Заиста чудо, рекне Жилъта. Я самъ могъ отца видила, као што садъ тебе гледамъ. Нїедна околность оногъ жалостногъ догађая ніе оскудъвала. А шта си видила, кадъ си оно кодъ нѣ была.

Сву мою прошлость.

Безъ погрешке?

За чудо точно.

А будућность?

Я се писамъ усудила о нъой пытати.

Можда бы болъ было, да самъ и я твоёмъ примеру слѣдовала, Цецилію.

Може быти.

Првый человекъ, когъ после разговора съ матеромъ видимъ, повтараваше Жилъта говорѣни као сама за себе; садъ ако тай старъ или ружанъ буде? Или ако nebude старъ, него наказа или канавъ богаль.

Уобште, ако се тай человекъ незове Ханри одъ Ерменонъ? шапне Цецилія своіой другарици. То бы была главна погрешка.

Я сва стрепимъ. Чуй, све то може напоследакъ голый случай быти.

Дакле ты наново сумняшь?

Сумняти ніе права речъ за то, али я ипакъ морамъ предосторожна быти. Послушай како я мыслимъ. Ако е моя мати одиста оно чинила, што самъ я у чаши воде видила, ако е одиста сиву альину и великій сламный шеширь на себи имала, и съ артиама у руци крозь башту одала . . . .

Онда?

Онда ћу се я по упутствію Це зарине владати, и за онога пођи, кои ми у означено време првый предъ очи изиђе.

Дакле напредъ.

Обе деовичке удвое кораке и брзо буду кодъ куће.

Гди е моя мати? запыта Жилъта слугу, кои е врата отворио.

У дольной сали, госпођице, гласіо е одговоръ.

Деовичке поитаю у салу.

Оне наћу госпођу одъ Бозе у сивой альини, са сламнымъ шеширомъ поредъ нѣ, гди внимателно прегледа артие, коя іой е прошле вечери млађій Гранденъ дао.

Одело се саглашава! викне Жилъта са падающимъ уочи узбуђенымъ.

Зарь сте дошли, сладка децо? рекне госпођа одъ Бозе.

Мати, шта си ютросъ радила? было е прво Жилътино пытанъ.

А што оћешъ то да знашь, вѣри?

Да изъ тога заключимъ, е ли ми врачара истину рекла.

Добро дакле. Я самъ устала.

После?

После самъ се обукла и у башту отишла.

У той альини, у коіой си обучена?

У той истой.

Па шта си у башти радила?

Одала.

Шта си имала на глави?

Овай сламный шеширь, дете мое, кои овде на столицы видишь.

А при оданю да ли си што особито предузимала, мати?

Я самъ брала цвеће.

Выше ништа?

А као шта?

Ты си могла іоштъ нешто у руци држати, сладка мати.

Право имашъ, я самъ то и чинила. Ове артие носила самъ у руци, и збогъ нѣиногъ садржая морамъ съ тобомъ говорити. Сладка Цецилію, были тако добри были, да насъ за чеколько тренутака извините? За едно четвртъ сата добићемо за вама у башту.

Я морамъ кући, чека ме мати, одговори **Цецилія**.

Моли твою матеръ, да те одма опетъ овамо пусти; а бы желила, да кодъ мене будешъ, а ты знашъ зашто.

Я љу се одма вратити. Пре четвртъ часа быѹ овде.

Съ тимъ речма оде **Цецилія**. Тада госпоѹ одъ **Бозе** започне:

Мое мило дете, мы смо претрпили велику штету.

У чему, мати?

У новцу.

Зацело?

Ты ниси у станю све ове артие разумети, а бы ти ий дала да прочиташъ. Мы смо изгубили около педесетъ илада талира.

А како е то было?

Твой е отаць быо сувише добаръ и поверителанъ, па е позаймю свой новаць на недоволянъ залогъ. На место, на комъ е онъ прибележенъ, недолази ништа.

Добро мати, то љемо мы вешто альина, слугу и пріятели манъ имати.

Твой е миразь тиме умалънъ, дете мое. А то е, што мене као и тебе боле.

Ако ние што друго, мати, онда љемо се збогъ тога лако утешити.

Наравно да ты непыташъ за новаць, али твой про-сјоць заиста ље о нѹму пытати.

Господинъ **Ханри** брине се за невесту, мати, а не за нѹно иманъ.

Дакле **Ерменонъ** есте и остае идолъ твогъ срдца?

Жилѣта потвди главомъ.

Дакле пророчица те е у твогъ избору укрепила, **Жилѣто**?

Ние. Она ме е шта више поплашила и довела у о-чаянъ, мати.

Чиме?

Пре свега са нѹномъ вештиномъ. Она е заиста пра-ва вештица.

Жилѣта верно приповеди, што е видила у чаши воде.

После, заврши девойче свое известие, рече ми, да за онога пољемъ, кога после договора съ тобомъ пр-вога угледамъ.

У истый ма неко наполю зазвони.

Можда е онъ то! повикне **Жилѣта** итеѹи къ про-зору, когъ су вапци спуштени были.

Кои онъ? запыта мати.

Господинъ **Ханри**.

Па шта ољешъ?

Оѹу да га видимъ.

Зашто?

Да онъ првый буде, кога угледамъ, почемъ самъ съ тобомъ говорила. Тимъ бы се предсказиванъ и мое ср-дце најболъ сагласило.

Ал' ако ко другий буде, а не онай, кога ты желишъ, шта љешъ онда?

Право имашъ.

А и разговоръ јоштъ ние свршенъ. Дакле седи овамо до мене. Особито пакъ ако ко у предсказиваня веруе, он-да се здраво тога чувати треба, да се околности силомъ, навјоу и удесе. Валя чекати да стваръ сама собомъ доље.

Судеѹи по изразу нѹнога говора, госпоѹ одъ **Бозе** ние башъ наклонѣна была веровати у врачбине.

У осталомъ продужи она, има едно средство, да за тренутакъ на чисто будемо.

А како?

Сасвимъ лако; да пытамо, ко е садъ дошао?

Жилѣта повуче за звонце. Еданъ служитель до-ље. Госпоѹ запыта:

Ко е дошао?

Господинъ **Ханри** одъ **Ерменонъ**, гласіо е од-говоръ.

Есамъ ли погодила? промрмля **Жилѣта**.

Е ли онъ јоштъ ту?

Есте.

Замоли га некъ се мало стрпи.

То самъ му я вељъ рекао, одговори служитель; го-споѹица **Цецилія** при одлазку рекла ми е да милостива госпоѹ жели неузнемирена быти.

Врло добро. Чимъ я зазвонимъ, пошљите ми соб-ну служавку.

Мати и кѹи опетъ насамо остану. Мати започне:

Можешъ дакле спокойна быти. Онъ е овде. Онъ ље првый быти, когъ љешъ видити, чимъ мы разговоръ свршимо. Ни самъ послужитель неље доѹи пре нѹга.

А шта ми јоштъ имашъ садъ казати, мати? запыта **Жилѣта**, коя е толико нестрпелѣлива была, као да е на усјаномъ углѣвлю седила.

Ты дакле озбила веруешъ у предсказиванъ, мое сладко дете?

А заръ неморамъ? Пробе су сасвимъ уверавајуље и небориме.

А ако се какавъ другий човекъ пре **Ханрија** поя-ви. Ољешъ ли поѹи за нѹга?

Оѹу.

Мыслишъ ли ты тако зацело?

Сасвимъ зацело, сладка мати, одговори **Жилѣта** у свомъ убељеню.

Госпоѹ одъ **Бозе** ние была суевѣрна у обичномъ смислу речи, но ипакъ е држала, да неље сгорегъ быти, ако ствари са предсказаниемъ у согласіе доведе, и ти-ме као некій добаръ знакъ за себе задобѣе.

Дай дакле да се пожуримо съ разговоромъ, докъ насъ што ние опетъ узнемирило, рекне она. Я самъ башъ намеравала говорити съ тобомъ о господину **Ерменон-у**. Нѹгово се иманъ стопило, а наше приличну ште-ту претрпило. Ако дакле за нѹга пољешъ, вашъ ље се приходъ на дванаестъ илада франака ограничити. То е за **Паризъ** сасвимъ мало, докъ напротивъ . . .

Госпоѹ одъ **Бозе** заставши баѹи испытуюѹи по-гледъ на **Жилѣту**.

Шта напротивъ ? запита Ж и л ѣ т а.

Ако за другога поѣнешъ, на примеръ за господина Хектора Грандена, кои те воле, као што самъ ти юче рекла, ты ѣнешъ много богатія быти. Старый Гранденъ тежакъ е свои четрдесетъ илада франака, а ма шта се говорило о новцу и његовой вредности, текъ свагда остае иманѣ главна стварь.

Допуштате л' ми јошть еднако да я слободно бира-ти могу, мати ?

То е еданпутъ за свагда рѣшено.

Дакле неговоримо више о господину Грандену. Онъ ми е несносанъ.

Како ти драго, сладко дете мое. Повуци садъ за звонце.

(продужиће се)

ДОМАЊЕ и СТРАНЕ НОВОСТИ.

С Р Б И Я.

По гласу „Званичны Новина“ постављенъ е досад. Секретаръ Суда Окр. Београд. Јованъ Кундовић за приврем. Члена истога Суда; на његово место доик. I. Писаръ истога Суда Любомиръ Тадийић; на овога место доик. II. Регистраторъ Суда Вар. Београда Филипъ Ракић; на његово место доик. III. Експедиторъ Суда Окр. Валѣвскогъ Миошко Тодоровић, а на овога место Практикантъ Суда Вар. Беогр. Никола Петровић. Къ томе Предсѣдатель Суда Окр. Гургусовачк. г. Сима Весовић причисленъ е съ предсѣдательскомъ платомъ Главной Контроли, а Членъ Управительства Вароши Београда Капетанъ г. Николче Костић изъ призренія ревносте и дужевремене службе произведенъ е у чинъ Мајора. Найпосле на новоустановљено место Секретара при Одѣл. Санитетскомъ у Попечительству Внутр. Дѣла постављенъ е за Секретара досад. Столоначалникъ истога Одѣл. Докторъ Медицине г. Анимъ Медовић.

У Београду 7. Децембра. По извѣстию „Србски Новина“ покловио е Началникъ наше Гарнизоне войске, Полковникъ г. Константинъ Хранисављивић, общини Вароши Београда 3000 дуката цесарски, подъ условіемъ, да му она за живота његовогъ на ову суму по 6 на 100 плаћа, а у осталомъ исте новце, на оно употреби што за найпрече нађе. — Премда е известно, да наша община много потребе има, на кое бы временемъ овай знаменитый даръ употребити могла: то смо мы оцетъ уверени, да ће она речену суму, као што е иста изъ благодѣтелногъ чувства подарена, само на благодѣтелне цѣли и обратити.

Гроцка 3. Децембра. Правительство е наше установило у месту нашемъ ѣумручко надлежателство, и Попечительство е Финансиѣ послало овамо да извршуе дужность ѣумручкиѣ, Практиканта г. Косту Цветковића. Данасъ е реченый г. почео овде званичне послове радити, наплаћуюћи ѣумручку таксу на еспапе извозне и увозне. Провозни еспапи при овомъ ѣумручкомъ надлежателству неће се засада експедираати. Мы се надамо, да ће се установљенъ ѣумручкогъ кодъ насъ надлежателства вароши нашей у саобраштаю трговачкомъ учинити велика помоћ, тимъ више, што е аустрийско правительство лане установило надлежителство ѣумручко у Омольци, месту пограничномъ спрама Гроцке леженемъ.

М. Т. Ужица 2. Децембра. Ономадъ е овде празникъ Светогъ Првозваногъ Апостола Андреѣ торжественно прослављенъ. При богослуженію, кое е звукомъ звона и пуцаніемъ прангія спровођено, присутствовали су Г. Началникъ и Г. Предсѣдатель, са многимъ другимъ званичницима и грађанима овдашнимъ. У вече была е варошь наша осветљена.

Читалишту Ужичкомъ усрдествовали су подарити: Њгово Высокородіе Членъ Совѣта Земальскогъ Подполковникъ, Кавалеръ Г. Мильцо Трифуновић 5 ѣ цес. Началникъ Окр. Ужичкогъ Г. Мајоръ Миливой Јовановић 1 ѣ цес. и едну кнѣигу; Предсѣдатель Суда Окр. Ужичкогъ Г. Миланъ Калѣвић 1 ѣ цес.; Протокрей Ужичкой Г. Гавриѣл Поповић 1 ѣ цес., и 106 гроша и 30 пара чар.; Игуманъ Монастира Клисуре Г. Константинъ 1 ѣ цес. Игуманъ Монастира Раче Г. Серафимъ 1 ѣ цес.; Г. Стоянъ Обрадовић Членъ Суда, и Управит. Читалишта 3 кнѣиге; Илія Неранчић трговацъ Ужичкой 1 д. цес. еданъ протоколь и 3 столице; Максимъ Левляничъ тргов. Ужич. по д. цес.; Тосавъ Калѣвић трг. Уж. два рѣфа чое црвене; Сава Филиповић трг. Ужич. еданъ рѣфъ чое; Бѣремъ Давидовић трг. изъ Београда 20 гр. чар.; и Г. Милованъ Обрадовић Намѣстникъ Среза Црногорскогъ Окр. Ужич., еданъ старый новацъ бакарный, кои е у Субѣлу истога Среза нађенъ.

На овимъ усрднимъ подарцима одъ стране Читалишта нашегъ изявлюе се даровательима явна благодарность.

Р у с і я.

Бетъ 27. Новембра.

Заклученый миръ и повраћена пріятельска одношенія са высококомъ Портомъ дале су поводъ многимъ новимъ установленияма, а и овомъ кое ћемо сада саобщити. Руско правительство рѣшило е увећати число свои политичны агента у Турской, и на тай конацъ быће два нова руска конзулата установљена, и то еданъ у Скадру, у Албании близу границе Црногорске, а другій у Сараеву у Босни. Свакій одъ ови новонаименованы конзула имаће годишню плату 2000 сребрны рубала, 500 рубала за канцеларійске трошкове, а 800 за толмача.

Ф Р А Н Ц У С К А.

У Паризу 29. Новем.

Царъ е данасъ у тилѣријама надъ више регементій свое гарде смотру држао. Прва регемента Гренадира,

улицою е и царскій принцъ записанъ, послала е њму — царскомъ принцу — тай списакъ. — Лордъ Ковлей, кои се у последнѣ време у тврдинѣ Апремонту кодъ Шантилли бавіо, вратио се у Паризъ.

— Грофъ Хацфельдъ, прайскій посланикъ, дошао е юче на вече у Паризъ.

Персійска експедиція.

„Морнинг- постъ“ доноси намъ еданъ великій чланакъ подъ насловомъ „персійска експедиція“, о којој оны умствуе овако:

На нашој сѣверо-западној граници Индіе имамо мы можда доста тешку, но притомъ необходимо дужность испунити; а то е прека дужность самообране.

Мы неможемо трпяти, да Херать падне Персіянцима у руке, или да у власти њіовой заостане. Нека се некій и некій колико оне смее противословіо на мапама, на којима лежи Херать часъ у Авганистану, а часъ опеть у Персіи; но њігово положеніе доиста е такво, да ту шала места нема; Херать лежи сирѣчь на великомъ друму у Индію, или да се болъ и яснѣе изразимо: Херать е путь у Индію. Войничко значеніе овога града тако е велико, да се мы (т. е. Англезе) морамо живо побринути да Херать остане у пріятельскимъ рукама. Одъ каспійскогъ мора па до аралскогъ езера, и оданде опеть далъ на линіи рѣке Оксуса има такође еданъ путь, но овај пролази крозь пусте предѣле, крозь средреду седишта татарски дивльи и издайнички племена.

Узбеки, и жители Киве, Бохаре, Балка и Кокана разглашени су као дивля и разбойничка племена, и кадъ се помысли на незгоде путованя какве войске крозь ове предѣле, а притоме кадъ та войска зна, да ће енглески войници бранити кланце планина Хиндукушки, онда ће се она доиста тешко рѣшити на овако одсуданъ и опасанъ коракъ.

Напротивъ тога води изъ Херата путь наниже у Кабуль и Кандахаръ безъ икакве препоне и знатногъ труда до последнѣгъ мѣста, премда се на њму немогу ни садъ повлачити тешки топови.

Кадъ бы Персіянци едномъ Херать имали у руци, онда бы они врло лако свакога часа — и ползуюћи се непрекиднымъ раздоромъ и несагласіемъ авгански князева — могли освоити Кабуль и Кандахаръ, пре него што бы се знатна войска за обрану сабрати могла; и мы садъ већ врло добро знамо, чин уливъ Шаха наговара и нагонява, да ову стратегично преважну точку подъ свою власть добые, или на какву ће се цѣль найпосле ова точка употребити.

Херать е доиста ключъ Авганистана, но Кандахаръ е ключъ Индіе. Херать лежи сувише далеко одъ наши (т. е. енгески) притяжаня у Индіи, да бы се могла тамо обдржавати енглеска посадка; но ово бы при саданьимъ околностима врло нужно было, премда се и садъ, као и год, 1838. налазе тамо неколико вѣшты енглески инжинирски офицера, кои помажу при обрани и усавршаваю тамошня доста знатна утврѣненя. Ова варошь има удругомъ смотреню превелику важность, почемъ е она ссредна

трговачка точка за производе Индіе, Хиве, Авганистана, Татарске и Персіе; има притомъ яку тврдиньцу као и грднй іоштъ одъ Надир-шаха подигнутый бедемъ одъ земль; и по томе е необходимо нужно за безбѣдность господарства нашегъ у Индіи, да остане Херать у пріятельскимъ рукама.

Кадъ е Дост-Махомедъ (садашній союзникъ Енглеза, а противникъ Персіянца) год. 1838. у саюзу са Персіянцима напао на Херать, и то или подъ притискомъ рускогъ уплива, или у намѣри да се одбрани одъ непріятельства свое браће и сикски племена, онда се Енглеска тако яко застрашила, да е са сикскимъ племенима учинила уговоръ, коимъ е опеть подигнутъ на престолъ Ска-Сооя, збаченый законитый владоць Кабулистана. Енглеска е са шакомъ войника освоила Авганистанъ, они тако названи „неосвоими кланцы“ буду на юришь отети и тврдиня падне у наше (енгеске) руке. Мы смо само еданпутъ были узбіени, и морали смо се натрагъ повући; но томе е кривица не наша войничка слабость, него рѣавъ разпоредъ. Наше наредбе и намѣре у Кабулу сматрале бы се у Калкути (главной вароши Источне Индіе) као сасвимъ нецѣлосходне. Но при свемъ томъ, што е наша войска подъ ѣнераломъ Елѣинстономъ сатрвена, ушла е слѣдуюће године друга наша войска наново у землю, и ступала е безъ икакве сметнѣ чакъ до Кабула. Ако бы Херать пао Персіянцима у руке (већ е по званичнымъ извѣстіяма пао. Прим. Учредн.), онда ће се показати прека нужда, да мы съ войскомъ къ Кандахару ступамо, и у томъ случаю готово е извѣстно, да ће наша войска тамо као сталва посадка и заостати. Кадъ бы се ту подигла яка тврдиня, коя бы обсаду одъ више мѣсецій издржати могла, и коя бы владала свимъ путовима у Индію, онда бы готово было немогуће, напасти на Индію.

Кандахаръ лежи само 200 енглески миля далеко одъ наше (енгеске) границе; околне су области врло плодovите, и една велика посадка могла бы се лако снабдѣти са редовнымъ потребама; никаква нападаюћа войска не бы се смела усудити, да такву силу тврдиню иза леѣа остави, а обсада была бы врло опасно предузеће, будући е неуспѣванъ или одуговлаченъ готово толико, колико извѣстна пропастъ. Съ околнымъ доравскимъ племенима треба по начину источномъ поступати; свакадъ е еѣтиніе, подмитити ѣй, него ли тући се съ њима; а подмѣиванъ е, по правилу, тамо врло лака стваръ. Мы се меѣутимъ надамо, да е ово іоштъ далеко одъ насъ. Мы озбыля и искрено желимо избеѣти повторителный авганскій рать; но при томе нетреба заборавити, да е едино средство, предупредити овај рать, то, да не трпиво, да Персіянци освое Херать, нити да у њму остану.

Последній авганскій рать стао насъ е 16,000,000 фунтій стерлинга (близу 80 миліона талира), и у њму смо претрпили грдне войничке губитке; мы не желимо, да се опеть у овакавъ рать улетемо, премда мы немамо башъ толико узрока, бояти га се. Мы волемо, да се ратови око индіиске границе одложе донде, докъ линіе гвоздены путова у Индіи небуду довршене, докъ се реформе у управи Индіи болъ не утврде, и докъ жители не стану достойно цѣнити ове реформе; но станъ стварій и околности, изъ којй се излегао рать измеѣу Персіе и

Авганистана, нити е дѣло наше, нити е наша воля была, да тай рать садъ букне; и ако намъ когодъ одговори, да е заузиманъ едне части Авганистана подобно некористномъ закупу едного безплодногъ комада земль, то му мы велимо на то, да се важность и вредность едного градскогъ мѣста не мѣри по количини сена, коя на нѣму расте.

Мы немамо ни найманъ волѣ, да доѣмо у то незгодно положенъ, да буди коіой сили морамо садъ или у будуће бранити и препречавати путь у Индію. Догодъ се мы у Херату ради Индіе боримо, донде ова борба ніе ништа друго, но само чарканъ, кое ће до душе быти можда врло скупоцѣно и трудно, но кое унутрашню безбѣдность Индіе неизлаже никаквой опасности; но мы неможемо никако трпѣти, да се неприятель іошѣ ближе примакне. И збогъ тога упинѣмо се мы принудити Шаха персійскогъ, посредствомъ заузиманя приморске вароши Бушира, да одступи одъ Херата, надаюћи се, да ће томе много принети разстровно финансиално станъ Персіе и униственъ нѣне трговине.

Међутимъ влада на каспійскомъ мору необычно крептанъ и живость. Мы чуемо, да руской войсци у Ђурђіанской (на Кавказу) долази силна помоћ и млога ратна цебана. Намѣстникъ ове провинціе посѣђава Ново-Петровскій, точку на каспійскомъ мору, одкудъ починѣ лапаць руски бунара и козачки населбина, кое Русія према аралскомъ езеру и бродопловной рѣки Оксусу подиже. Мы чуемо, да ће руска войска доћи у Астрабадъ; и премда войска неће вальда башъ у ствари заузети ову персійску варошь; то се опеть она садъ по свой прилицы скупля у великомъ брою на острову Асхоради, кои лежи у мореузу астрабадскомъ. 12 миля одъ обале. У овомъ су се острову Руси год. 1841. утврдили, подъ изговоромъ да бране Персію одъ туркомански гусара, и одъ тогъ су времена тамо и остали. Найпосле чуемо мы, да су Руси молили за дозвољавъ, да смеду прећи на персійску земљу у Маконъ; ово е по свой прилицы она мала утврѣна варошица, лежећа башъ на подножію Арарата на главномъ друму између Тебриса и Баязида, и у кою може за неколико дана стићи войска изъ Еривана. При оваквымъ значителнымъ покретима валя намъ быти на опрезу, да одбіямо сваки покушай нападаня на независимость Херата, како намъ се не бы могло пребацити, да смо затрпали бунарь, кадъ се дете већ удавило.

ПЕРСІЯ.

Сви већ европски листови потврђую млоговажну вѣсть о паденію великогъ авганскогъ града Херата, и цѣо светъ изгледа съ любопытствомъ далѣ развіанъ енглеско-персійске размирице, коя е већ до рата буннула. Тако пишу о Херату изъ Цариграда слѣдујуће.

У Цариграду 23. Новембра.

„Цѣо светъ управіо е погледъ свой на Персію, и неизмѣрна важность тамошњи догађая отисла е за овај тренутакъ и само пытањ о парискимъ конференціама на страну.

Авганскій войсковођа Иса-Канъ предао е градъ Хератъ персійскомъ ђенералу принцу Мурад-Шафію, почемъ е гладъ и бѣда najveћей степенъ достигла.

И „Журналь де Константинопль“ потврђуе подъ 22. Новембра такође паденіе Херата као стваръ извѣстну. Овай е важанъ догађай оглашенъ у Техерану са 110 топовски метака, и одма е еданъ курьеръ оправљенъ съ томъ вѣсти у Цариградъ. О цѣломъ течаю овогъ догађая дознаю се слѣдујуће поединости:

„Обсадни послови Персіянаца око Херата быя довршени, Персіянци су већ почели крозъ провалѣне на више места градске зидине у градъ навалывати. Они су се већ спремали на главный юришъ, кадъ наеданпутъ и зашлю обсађени Авганци Мир-Абдол-Азима персійскомъ ђенералу Махомед-Реза-Кану, да му изяви, да ће се градъ предати. Иса-Канъ, кои е бы командантъ Херата, отиде затимъ са свима градскимъ поглаварима у персійскій станъ, да се персійскомъ принцу Мурад-Шафію покоре, кои ій врло благоволително прими и да имъ рѣчь о милости Шаха.

Одма затимъ отворе Авганци Персіянцима градске капиѣ, и персійска войска уѣ у варошь съ najveћимъ поредкомъ, кои цѣлой войсци на велику честь служи. Персійска войска одма заузме капиѣ, а у самой вароши владала е najveћа тишина.

Савъ предѣль око Херата на 40 миля у округу заузетъ е ода Персіянаца. Пређашній намѣстникъ Херата и гувернеръ провинціе Кандахаръ (близу енглеско-индійске границе) налазе се у персійской войсци, а поглавари авгански долазе са своју страна да се покоре Персіянцима.

Полковникъ Булеръ, кои е управляо обсадомъ, произведенъ е за бригадногъ ђенерала у инцинирскомъ корпусу.

— По Цариграду разноси се одъ неколико дана гласъ, кои се одъ никое стране непотврђуе, као да е Француска явила Шаху персійскомъ, да ће она одма посланика свога одазвати изъ Техерана, ако Персія не удовлетвори зактеваню Енглеске.

Овай гласъ држе и саме цариградске вѣсти за неоснованъ, премда га неки врло радо вѣрую. Како е у самой ствари, показаће намъ найбл жа будућность.

Међутитъ е рать између Енглеске и Персіе започео и енглеска е флота и войска започела войничке операціе у персійскомъ морскомъ заливу и на нѣговомъ прибрежію.

Да ће се овај рать посредствомъ преговора прекинути и ова велика ризмирица тако скоро разправити, о томе ніе засадъ ни мислити; ерѣ на предлоге, кое е лордъ Стратфордъ Рэдклифъ, енглескій посланикъ у Цариграду, учиніо персійскомъ посланику Ферук-Кану, неможе Шахъ никадъ пристати. Енглеска зактева сирѣчь заключенъ едного трговачкогъ уговора, кои бы се временомъ претворіо у политичкій, чиме бы се независимость Персіе яко повредила.

Енглескій конзулатъ у персійскомъ престолномъ граду Техерану разишао се, и една е часть званичника отишла у Бомбай, а друга у Цариградъ.

Политичкій Прегледъ.

У Бечу 28. Новембра.

Све политичке вѣсти ограничаваю се данасъ на повторителна разматрања о предстоѣћимъ конференціама паризкимъ.

Што се тиче времена, кадъ ће се ове вторничне конференціе држати, то у политичкимъ новинама влада засадъ јошть велика неизвѣстность.

Докъ съ њдне стране француски листови, ослањајући се на ауторитетъ телеграфске депеше „Монитера“, држе, да ће се ове конференціе јошть овога месеца саставити, — налазимо мы у њмачкимъ листовима, да ће можда и месецъ Фебруаръ проћи, а конференціе саставити се неће.

„Журналь де Деба“ саобштава, да е Турска једина сила, која се јошть нѣ изразила у смотреню овы вторничны конференціи. Истѡй листъ заключава изъ „Монитер“—ове ноте да ће нове конференціе занимати се само са размирицама приликомъ удѣйствованя паризкогъ уговора мира породившимасе, дакле са питањемъ болгарскимъ и питањемъ о зминомъ острову, а можда и са преустроєвњемъ подунавски княжества; а не да ће у кругъ свога дѣланя и претресаня увући, као што се мыслило, и питањъ неапольско и невшателъско (најенбургско). А и прайски листови, кои се држе за доста поуздане, веле, како Прайска нѣ намѣрна дозволити, да се најенбургско питањъ на конгресу рѣши.

— Обште новине доносе еданъ подужій чланакъ подъ насловомъ „Енглеска и миръ“, у коме се налази између осталогъ и то потврђиванъ, да су буну у Сицилији произвели Енглези, да бы само отешчали удовој царици руской бављанъ подъ благимъ поднебјемъ Сицилије.

Ако намъ буде могуће, мы ћемо овај занимљивый чланакъ у свое време читателъима нашимъ саобштити.

ТЕЛЕГРАФСКЕ ДЕПЕШЕ.

У Цариградъ 27. Новембра.

Као што вѣсти изъ Персіе гласе, Хератъ се зацело персіјскомъ войсковоји Мурадъ-Шафи предао. Енглеска експедиція напредує у персіјскомъ заливу. Шахъ персіјскій едномъ прокламаціомъ обявио е народу, да е Енглеска противу Персіе рать почела. Овде се падаю да ће се ова размирица окончати, а и француска се заузела склонити Персію на попуштанъ. И самъ пер-

сіјскій посланикъ Ферукъ-Каъ, кои се овде бави, саветовао се подуже са Лордомъ Редклифомъ енглескимъ посланикомъ. Изъ Техеранастужу гласови, да су јошть давно чиновници енглескогъ конзулата изъ те вароши отишли. Шестогодшнній персіјскій престолонаслѣдникъ умр'о е. Еданъ высочайшій ферманъ установлява едно паробродско друштво за црвено море. Аустрійскій паробродъ „Таурусъ“ снабдѣва засадъ змиине острове съ раномъ.

П О З И В Ъ.

Съ новомъ годиномъ наступа „Шумадинка“ на свое шесто теченіе. Она ће као и досадъ излазити трипутъ на неделю, на по табака. Уздајући се да е не само досадашњи нѣни предбројници неће оставити, него да ће се и многи нови пријавити, спушћамо цену за целу годину с а м о н а ш е с т в а е с т њ ц р а н ц и к а , а за пола године о с а м њ ц р а н ц и к а . За овакву малу цену добиваће читателъи у овомъ листу за читањъ научны, забавны, шалвивы, озбилны и полезны предмета. Како сада политичке вѣсти по свој прилици неће имати оне важности, као што су съ почетка ове године имале, то ћемо само укратко и што се најважнѣе у целомъ свету догађа саобштавати. Одвећъ дуге приповедке, кое се у многимъ бровима продужую нећемо стављати. Домаће све догађав и новости као и судейске позаве, и с т е ц и ш т а , точно по „Званичнымъ Новинама“ стављаћемо. О трговини являћемо укратко о свему ономъ, што знамо да се наши трговаца интересира. Свима доякошнњимъ пренумерантима послаће се овај листъ и одъ нове године, а ако кои и за овакву малу цену нежелѣ даљъ држати, нека изволи до 10. Януара послате му листове преко поште безъ завіютка повратити. Сви нови уписници нека се изволе што пре на „Учредничество Шумадинке“ обратити. Новци ће се по истеченію три или шесть месецій полагати.

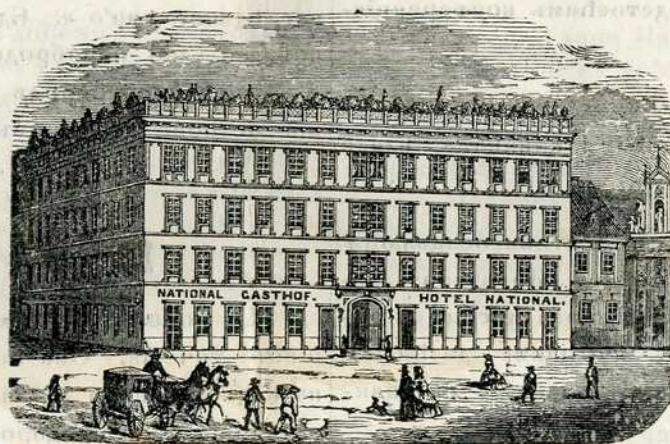
Овај листъ, кои е у Београду и по окружіама између своју други листова највећма разпространѣнъ, кои прелази у Аустрију, Влашкѡ, Бугарску и Босну, прима свакогъ рода и свакояке огласе и то съ најбѣвтиніомъ ценомъ (5 кр. ср. одъ врсте за трипутъ, са обичнимъ словима; са крупнѣимъ словима или са шаромъ наоколо у експедицији Шумадинке може се за цену дознати.)

Позивајући съ овимъ учтиво читателъ на пледплату, увѣравамо ѡ, да ће сви съ овимъ листомъ идуће године бити задовольніи, него што су были у свимъ прошлымъ годинама.

Учредникъ и издавателъ

Л. П. НЕНАДОВИЊЪ.

О Г Л А С И. НАЦИОНАЛЪ - ХОТЕЛЪ.

Подписани имаю честь препоручити гг. путницима и трговцима изъ Србіе свою са свима потребама на најболій начинъ снабдѣвену гостилницу у Б е ч у, у Леополдштату, подъ именовъ „НАЦИОНАЛ-ХОТЕЛЪ“ близу како гвозденогъ пута, што изъ Пенште долази, тако и своју трговачки пазара. Има преко 200 соба за путнике, кафану, трактеръ са вкуснимъ елима, и г. г. путници у свему најболѣ и съ найумѣреніомъ цѣномъ быше послужени. У истой гостилници како првоподписаній, тако свагда и погдѣкон одъ млађи говори србскій езыкъ.

У Б Е Ч У

МУХЪ И МАЄРЪ.

(2—3) По рѣшенію овогъ и високогъ Апелационогъ Суда као и по одредби Началничества ово - окружногъ, продаватѣ се кућа одъ старогъ дрвеногъ матеріяла и подъ овомъ плацъ одъ 6 фатій и 3 шуха съ лица ширине, 76 фатій дужине и 6 фатій у дну ширине, у прекомъ шору вароши Шабца постоећій и маси поч. Николе Теодоровића быв. овдаш. жителя принадлежећій и одъ 60 # цес. у вредности преценительима оценѣный, 13. 14. и 15. наступаюћегъ месеца Децембра; и трећій и последній данъ лицитациѣ после подне у 4 сата по европейски уступиће се оноемъ лицитавдо, кои за исту кућу съ плацемъ највише готовы иоваца дати обећа.

Продаю ову Началничество ово - окружно настоєћимъ обзнауюћи позива свакогъ оногъ, кои бы у речи стоєћу кућу съ плацемъ лациитирати и купити желію, да се у одреѣне дане лицитациѣ овде у Шабцу наћи и при држати се имаюћој лицитациѣ присутствовати има.

Изъ канцеларіе Началничества О - окружіа Шабачкогъ № 7257. 15. Ноевмбра 1856.

(1—3) Овимъ свакогъ вѣдомимъ творимъ, да самъ са синовцемъ и бывшимъ доинкомъ моимъ Костомъ З. Ресавцемъ сада Практикантомъ у Майданпеку уговоръ о усиновленію имаюћи по §. 147. Закона Грађанскогъ, по писмену кое є Судомъ Вар. Београда 24. Ноевмбра 1856. год. № 15 111 потврѣно раскинуо тако, да онъ никакве выше мешавине самногъ нема, нитъ права на мое иманѣ. Кое обявлююћи свима и свакоме, являмъ, да я ни досаданѣ, а јоштѣ манѣ унапредакъ чинити се могуће Костомъ дугове платити и плаћати небу; ерѣ онъ ни досада до мое смрти право на мое иманѣ имао нѣ, а сада є конечно одъ мене изишао и уговоръ о усиновленію драговољно порекао и раскинуо.

У Ђуприі 29. Ноем. 1856.

ДОБРОСАВЪ З. РЕСАВАЦЪ

Окружн. Началникъ

Подписаній узимамъ честь обявити почитаємой публици, да я у моме собственемъ дѣлану налазећемъ се спрямъ Лицел, имамъ на продаю сваке сорте мушки готовы хальина врло євтиномъ ценомъ: и то: Пелисіера фини, одъ 18 до 24. форин. ср.; капута зимски одъ Велура Шифа са атлазомъ и другомъ свиломъ постављены одъ 14 до 26 фор. ср. фракова до 20 фор. ср. капута летњи до 15 фор. ср. Япунцета до 14 фор. 30 кр. панталона штиков. 9 ф. 40 кр. панталона клотъ црногъ одъ тоскина до 7 форинти 30 кр. други штофова, до 6 фор. ср. пруслука одъ 2 ф. 30 к. до 4 ф.

Исто тако и за гг. Свештенике имамъ готовы хальина.
ДИМ. ДОБРИНКОВИЊЪ.